

Gang var Udgifterne til Militærvæsenet 12—13 Mill. Kr., men hele Udgiftsbudgettet var paa 41 Mill. Kr., altsaa Udgifterne til Militærvæsenet var henimod en Trediedel af hele Udgiftsbudgettet. Medregne vi Statsgælden, som den Gang krævede en aarlig Udgift paa 14 Mill. Kr. til Rente og Afdrag, en Statsgæld, som udelukkende var nødvendiggjort ved de ulykkelige tre Krige, som vi havde i forrige Aarhundrede, komme vi til et Beløb omkring 27 Mill. Kr. eller henimod $\frac{2}{3}$ af hele Aarets Udgiftsbudget. Nu er Forholdet dette, at naar vi tage de Militærudgifter, vi have foreslaaet, udgøre de mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{5}$ af Aarets Udgiftsbudget, og regne vi Statsgælden med, udgøre begge Poster tilsammen $\frac{1}{3}$ af Aarets Udgiftsbudget. Jeg haaber, det vil erkendes, at det, vi have foreslaaet, indeholder en meget betydelig forholdsvis Nedgang fra de daværende store Udgifter. Men, som sagt, Hensynet til Bekostningen har ikke været Nr. 1 for mig. Jeg har ment, at det kunde forsvares at gaa højere op end den nuværende Bekostning, naar vi blot lavede noget, vi kunde være glade ved, være trygge ved og have Tillid til. Jeg var glad ved Forslaget, som det kom til at foreligge fra Forsvarskommissionen, og havde Tro paa, at det havde Styrke i sig, havde Bæreevne til at gaa gennem Rigsdagen. Det er ogsaa min Tro endnu, at hvis ikke de ulykkelige Begivenheder var indtraadte, som ere indtraadte i det sidste Aar, vilde vi have kunnet føre dette Forslag frelst i Havn, det nærer jeg ikke nogen Tvivl om. Det var altsaa det Forslag, jeg har været med til at stille i Forsvarskommissionen, og som jeg er glad ved den Dag i Dag og trøster mig til at forsvare hvor som helst.

Vender jeg mig saa til de foreliggende Forslag, skal jeg sige, at for saa vidt som disse Forslag bygge paa Forsvarskommissionens Flertals Forslag, er det en Selvfølge, at de have min fulde Tilslutning; alt det i disse Forslag, som slutter sig dertil, har min fulde Tilslutning. Selv om der ogsaa var en hel Række af Ændringer, hvoraf adskillige kunde være Forbedringer, men hvoraf der ogsaa var adskillige, som jeg maaske ikke kunde sætte særlig Pris paa, kunde de alligevel gøre Regning paa min fulde Tilslutning. Men nu er der uheldigvis adskillige af disse Ændringer, som jeg ikke synes om, som jeg har adskilligt imod, og jeg skal nævne ganske enkelte af disse Ændringer.

Da vi i Forsvarskommissionen gik til

en Forøgelse af Rekrutmassen paa henimod 3,000 Mand aarlig, var det klart, at vi maatte se, om vi kunde indføre nogen Besparelse for at dække dette store Plus, der kom ved denne aarlige Forøgelse af Rekrutmassen, og saa stillede vi et Forslag, som jeg var overordentlig glad ved, om tredelt Rekrutuddannelse, et Forslag om, at Rekrutterne skulde uddannes i 3 Hold, indkaldes den 1. Januar, den 1. Maj og den 1. September. Saa gav vi efter med Hensyn til Tjenestetiden. Vi gik ind paa de 6 Maaneder, medens vi ellers havde holdt paa 5, thi vi tænkte som saa: Naar vi kunne gennemføre denne tredelte Rekrutuddannelse, indføre vi en væsentlig Besparelse i Tjenestedagene, idet nemlig Eftertjenesten for Fodfolkets Vedkommende og tillige for enkelte andre Vaabens Vedkommende fuldstændig kunde stryges, og det betød en klækkelig Nedgang i Tjenestedagene. Ved Siden deraf foreslog vi en Genindkaldelse paa 30 Dage og en anden paa 14 Dage. Denne Ordning have de sagkyndige ikke villet anerkende, de have endogsaa, saa vidt jeg har hørt, villet erklære den for umulig. Jeg mener, den er saa simpel, som at to og to er fire. Den kan godt være meget vanskelig, dersom man tænker sig, at vi kun skulle have Rekrutter hvert andet Aar ved Bataillonerne, men i alt Fald er jeg gaaet ud fra, at der skal være Rekrutuddannelse ved hver Bataillon hvert Aar, og saa er Ordningen meget simpel at gennemføre. Men det skal jeg ikke opholde mig videre ved, fordi der i dette Forslag er adskillige Nedsættelser i Tjenestedagene, som betyde noget. Jeg skal, som sagt, ikke af den Grund modsætte mig Forslaget.

Saa er der et andet Forslag om Forstærkningens Indkaldelse. Ældre ærede Medlemmer af dette Ting ville huske, at vi for en Del Aar tilbage havde en stærk Strid paa Finansloven angaaende Forstærkningernes Indkaldelse. Den bestaaende Hærlov lyder paa dette Punkt saaledes, at Forstærkningen kan indkaldes, men vel at mærke skal Bevillingen dertil Aar for Aar bevilges paa Finansloven. Der blev for nogle Aar tilbage rejst en temmelig stærk konstitutionel Strid om Forstærkningens Indkaldelse, men Forslaget faldt, idet Folketinget ikke vilde gaa med til en Bevilling hertil paa Finansloven. Man har været meget imod det, fordi man ikke syntes om, at ældre, maaske gifte Mænd omkring de 30 Aar skulde indkaldes til fortsatte Øvelser. Vi have ogsaa i Forsvarskommissionen haft en hel Del Forhandlinger